

РЕШЕНИЕ

№ 2316

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело
№ 20231110129540 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.124 и сл.ГПК.

Образувано е по искова молба вх.№ 151753/31.05.2023 г. „...“ АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от .а - Председател на Съвета на директорите и . – Изпълнителен директор, чрез юрисконсулт ., срещу . с адрес: гр. София, ул. .. № 33, представлявана от кмета ., с която е предявен иск с правно основание по чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ връзка с чл.49 вр. с чл.45 от и чл. 86 от ЗЗД за сумата 287,51 лв. главница, представляваща регресно вземане по осъществено застрахователно събитие – изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по щета № 0500875093/12.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че на 11.04.2022 г., в гр.София на ул. Княжевска № 27, е настъпило ПТП, като при същото е пострадал лек автомобил с рег. № ., като е попаднал в необезопасено и несигнализирано препятствие на платното за движение (дупка). На автомобила са нанесени материални щети, произшествието било посетено от органите за контрол на движението по пътищата и бил съставен Протокол за ПТП № 1795490/11.04.2022 г., като е установено още, че водачът на моторното превозно средство е правоспособен водач, не е употребил алкохол към момента на ПТП и няма вина за настъпилото произшествие. Сочи, че лекият автомобил е застрахован при ищеца със застраховка „Каско на МПС“ и застрахователна полица № . от 16.04.2021 г., валидна към датата на ПТП. Сочи, че за нанесените имуществени вреди е предявена претенция под № 0500875093/12.04.2022 г., а самите щети са описани в протокол за оглед и оценка на щети от 12.04.2022 г. Въз основа на изготвения протокол за оглед, застрахователят определил обезщетение в размер на 287,51 лв. Било издадено възлагателно писмо за отстраняване на уврежданията от външен

изпълнител, като обезщетението по щетата е било изплатено по банкова сметка на правоимащите лица. Сочи, че е отправена покана до общината за плащане, но сумата не била възстановена. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендират се разноси по делото.

Ответната страна в отговора по исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, оспорва исковете като неоснователни. Счита, че исковата претенция е недоказана, като не е доказан механизма на процесното произшествие, причините за щетите по автомобила, нито, че водачът е преминал по този пътен участък. Счита, че не е доказано наличието на препятствие на пътното платно, поддържано от .. Оспорва протокола за ПТП относно констатациите в същия, описания механизъм на ПТП и щетите, като сочи, че в тази част той обективира свидетелски показания в писмена форма. Оспорва изцяло исковата претенция, като счита, че същата се обосновава единствено и само въз основа на твърденията на водача на автомобила, които не следва да се кредитират от съда. Счита, че застрахователят не е предприел никакви действия по лично установяване на фактическите обстоятелства по застрахователната преписка, поради което фактическата обстановка не била установена. Сочи, че липсват доказателства и за скоростта на движение на автомобила към момента на настъпване на ПТП-то. Счита, че застрахователното обезщетение било изплатено без годно правно основание. Счита, че водачът е допринесъл за настъпване на вредите, тъй като не бил съобразил поведението си на пътя с конкретната пътна обстановка. Моли съда да отхвърли исковата претенция, евентуално да намали размера на обезщетението като признае наличие на съпричиняване на вредите от водача на увредения автомобил. Претендират се разноси по делото.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Видно от представените писмени доказателства се установява, че лек автомобил марка „Опел Вектра“ с рег. № . е бил застрахован при ищцовото дружество със застрахователна полица за застраховка „Каско на МПС“ с № ., валидна от 08.05.2021 г. до 07.05.2022 г. и покрити рискове „А – пълно каско“, съгласно общите условия за застраховка „Каско на МПС“ и обезщетяване при частични щети в доверен сервиз или по експертна оценка. С протоколно определение съдът е приел за безспорно в отношенията между страните наличието на валидно застрахователно правоотношение между ищеца и увреденото лице, касаещо застраховка „Каско на МПС“ за лек автомобил с рег. № ..

По делото са представени в изписан под индиго екземпляр на Протокол за ПТП № 1795490/11.04.2022 г., оригинал на Искане за завеждане на претенция по застраховка „Каско на МПС“ с вх. № РК-014-10681/12.04.2022 г. с приложена Декларация и опис на щетите. Образувана е щета № 0500875093/12.04.2022 г. Изготвен е доклад по щетата, ремонтът на увредения автомобил е възложен на Автоцентър „Радост“ – Ямбол, като след ремонта автомобилът е предаден на собственика с приемо-предавателен протокол от 15.06.2022 г. Издадена е фактура на стойност 252.23 лв. с ДДС, която сума е и одобрена за

плащане и е изплатена с преводно нареждане в полза на „Автоцентър Радост“ ЕООД на 16.01.2023 г. (л. 57 от делото). В полза на П. Т. е изплатена сума от 35.28 лв. на същата дата с основание за плащане „0500875093“, какъвто е номерът на щетата, образувана при ищцовото дружество (л. 58 от делото). Изпратена е регресна покана за сумата от 287.51 лв. до ответника на 07.04.2023 г., получена в Общината на 11.04.2023 г., видно от известието за доставка.

Механизмът на процесното произшествие се установява от писмените документи, гласните доказателства, събрани чрез разпит на свидетеля Т., водач и собственик на увредения автомобил, и от изслушаната САТЕ, която съдът приема като компетентно и обективно изготвена и неоспорена от страните. Установява се, че на 11.04.2022 г. около 13.30 часа лек автомобил марка „Опел Вектра“ с рег. № ., движейки се в кв. Княжево по ул. Княжевска с посока към ул. Лазарополе и срещу № 27 преминава през несигнализирано препятствие, представляващо изкоп на средата на пътното платно с големина метър на метър, като получените увреждания на предна дясна гума и предна броня са в причинно-следствена връзка с произшествието. Свидетелят Т. дава подробно описание на препятствието, което се е намирало на пътното платно и следствие на което е настъпило застрахователното събитие.

Последната установява, че вредите са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото произшествие, а стойността, необходима за възстановяване на лекия автомобил, възлиза на 312.17 лв. по средни пазарни цени към датата на ПТП.

Съгласно общите условия за застраховка „Каско на МПС“ на ищцовото дружество, „Клауза А – пълно каско“ включва е видно, че един от рисковете, които застрахователят покрива е пътнотранспортни произшествия.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира, че с исковата молба се претендира отговорност на ответника по чл.49 ЗЗД с оглед изложените твърдения, че вредите са настъпили в резултат на противоправното бездействие на ответника да изпълни задължението си да поддържа пътя, чийто собственик е той, в необходимото състояние за безопасно преминаване по нея; не се твърди описаните в исковата молба вреди да са причинени от обективни свойства на вещта, които са без връзка с виновно поведение на определен субект (съобразно задължителните указания по тълкуването на закона относно разграничаването на отговорността по чл.49 и 50 ЗЗД, дадени с ППВС №17/1963 г., т.2 и ППВС №4/1975 г., т.3).

Съгласно чл.410, ал.1, т. 3 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Предпоставките за уважаване регресната претенция на застрахователя са:
1) застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка; 2) в

изпълнение на този договор застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение; 3) отговорност на ответника за вредите по чл.49 ЗЗД.

Според чл.49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от друго, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл.49 ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: 1) осъществен фактически състав по чл.45 ЗЗД от физическо лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи: деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина; не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието (така - ППВС№7/1959 г. на ВС, т.7), а само качеството им на изпълнители на възложена работа; 2) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия да се изпълнят задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (така – ППВС № 9/1966 г.).

Когато обаче отговорността на ответника по чл.49 ЗЗД като възложител се ангажира не за активно поведение на неговия изпълнител, а за бездействие, съставляващо неизпълнение на задължение за осъществяване на действие, то очевидно в основанието на исковата претенция не се включва обстоятелството дали вредите са причинени от лице, имащо качеството на изпълнител и дали това е станало виновно. В настоящия случай следва да се установи дали ответникът е имал задължение да поддържа пътя и дали процесните вреди са в причинна връзка с това неизпълнение.

Ищцовото дружество е застраховател по имуществена застраховка „Каско плюс“, валидна към датата на ПТП, което се установява по делото по безспорен начин. Видно от действащите между страните Общи условия на „ЗАД Евроинс“ АД по застраховка на моторни превозни средства („каска“ на МПС, клауза А) отговорността на застрахователя покрива щетите, произлезли от настъпване на ПТП, както и нарушаване на целостта на гумите на автомобила. Безспорно е по делото, че е настъпило процесното ПТП, като това е установено и от протокол за ПТП от датата на събитието, като установените в него факти се потвърждават и от събраните по делото гласни доказателства. От разпитания свидетел в съдебно заседание се установява, че същият, като водач на увреденото моторно превозно средство, по време на движение с ниска скорост от около 10-15 км/час по ул. Княжевска с посока ул. Лазарополе, като имало възвишение и наклон, след това отново равно пространство и наклон, като на пътното платно е имало изкоп, който не е бил обозначен и се е намирал на средата на пътното платно. Препятствието е било необезопасено и не е било сигнализирано, не било видимо от позицията на водача на лекия автомобил. На мястото,

където е било препятствието, е имало поставена детска играчка, която не била поставена добре. Вследствие на попадането в това препятствие, са били нанесени вреди на автомобила, описани по-горе в мотивите.

Неоснователно е възражението на ответната страна, че водачът на увреденото МПС е виновен за настъпилото ПТП, тъй като не е съобразил поведението си на пътя с конкретната пътна обстановка. Такива доказателства не са ангажирани и не се установява съпричиняване от страна на водача на лекия автомобил. Предвид това, че към момента на настъпване на произшествието не е имало данни за извършване на ремонтни дейности и такива не са били обозначени, Общината дължи необходимата грижа за поддръжка изправността на пътната мрежа в столицата, независимо дали чрез своите служители или чрез трети лица, на които е възложила съответните дейности. Предвид представените доказателства, отговорността е на Общината относно това до колко качествена е била пътната настилка на мястото, където е настъпило процесното ПТП – част от общинската пътна мрежа.

С оглед на изложеното и доколкото настоящия състав приема, че видно от изслушаната САТЕ ПТП се е осъществило именно по начина, описан в писмените документи и събраните гласни доказателства, а именно, че застрахованият лек автомобил е попаднал в дупка на пътното платно на улица на територията на гр. София, намира, че са налице предпоставките на чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД за ангажиране отговорността на общината за причините вреди - налице е противоправно бездействие от страна на служител на общината за изпълнение на вменените на общината от чл. 31 от Закона за пътищата задължения за ремонтване и поддържане на общинския път - нейна собственост /чл. 8, ал. 3 от Закона за пътищата, вр. чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗОС/, където е настъпило ПТП, като вината на съответния служител, чиято самоличност е ирелевантна, се предполага до доказване на противното (чл. 45, ал. 2 от ЗЗД), и е налице несъмнена причинна връзка между това противоправно и виновно поведение и понесения от застрахованото лице неблагоприятен имуществен резултат.

С оглед на изложеното съдът намира, че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на . по отношение на застрахователя на основание чл. 410, ал. 1 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД. Доколкото в конкретния случай определената от изслушаната автотехническа експертиза стойност на повредата по лекия автомобил възлиза на 312.17 лв. по средни пазарни цени към датата на настъпване на процесното произшествие, регресната искова претенция следва да бъде уважена в пълния предявен размер, предвид това, че е искът е под този размер и това е размерът на заплатеното обезщетение в полза на увреденото лице. Върху дължимата сума ответникът следва да бъде осъден да заплати и законната лихва от датата на подаване на исковата молба (31.05.2023 г.) до окончателното ѝ изплащане.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски за платена държавна такса, депозити за допуснатата експертиза и за призоваване на един свидетел, както и за юрисконсултско възнаграждение за осъществяването защита в размер на 150 лв., определено от съда по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, като общият размер на разноските възлиза на 590 лв.,

като същите следва да се присъдят в пълен размер. Възражението на ответната страна срещу разноските, обосноваващо се на липсата на списък по чл. 80 от ГПК е неоснователно, тъй като страната е изредила претендираните разноски устно в съдебно заседание, а и наличието на списък или неговата липса не е обвързано с основателността на искането за присъждането на разноски, а само с правото да се иска допълване на решението в тази част.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ., с адрес: гр. София, ул. “..” №33, представлявана от кмета ., да заплати на „..” АД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от .а - Председател на Съвета на директорите и . – Изпълнителен директор, на основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ връзка с чл.49 вр. с чл.45 от и чл. 86 от ЗЗД за сумата 287,51 лв. (двеста осемдесет и седем лева и петдесет и една стотинки) - главница, представляваща регресно вземане по осъществено застрахователно събитие – изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС” по щета № 0500875093/12.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба - 31.05.2023 г. - до окончателното плащане, както и да заплати, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК, сумата 590 лв. (петстотин и деветдесет лева) за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____